

Stanowisko Polskiego Stowarzyszenia Energetyki Wiatrowej w sprawie projektu
Polityki energetycznej Polski do 2030 roku – (wersja 4 z dnia 05.03.2009)

W imieniu Polskiego Stowarzyszenia Energetyki Wiatrowej przesyłam uwagi do projektu dokumentu „Polityka energetyczna Polski do 2030 roku” (dalej PEP) - wersja 4 z dnia **05.03.2009** oraz do jego załączników. Uwagi nasze dotyczyć będą w szczególności kwestii związanych z oceną rozwoju lub możliwości rozwoju odnawialnych źródeł energii w Polsce w okresie do roku 2030.

Lista dokumentów, do których PSEW wnosi uwagi:

1. **Polityka Energetyczna Polski do 2030 roku**
2. **Załącznik nr 3 – Program działań wykonawczych na lata 2009 – 2012**
3. **Załącznik nr 4 – Prognoza oddziaływania polityki energetycznej na środowisko**

Obecny projekt PEP z 5 marca 2009 r. nie różni się zasadniczo od poprzednich wersji za wyjątkiem zmiany w zakresie planów rozwoju energetyki jądrowej. Uwagi Polskiego Stowarzyszenia Energetyki Wiatrowej do szczegółowych zagadnień opisywanych w projektach PEP (wersji 1,2,3) były zgłaszane wielokrotnie i po lekturze obecnego projektu są one niestety wciąż aktualne. PSEW zwraca uwagę na:

1. Marginalne traktowanie energetyki odnawialnej w strategicznym dokumencie jakim jest Polityka Energetyczna Polski. Energetyka odnawialna wciąż traktowana jest jako mało istotny sektor energetyki i elektroenergetyki. Obszar, który w perspektywie obowiązywania strategii ma generować 15 % całkowitej ilości energii produkowanej w kraju został w dokumencie potraktowany wyraźnie marginalnie w porównaniu z innymi gałęziami energetyki. W dokumencie pominięto praktycznie możliwości wykorzystania rozwoju OZE dla osiągnięcia innych strategicznych celów:

- a. znaczącego zmniejszenia oddziaływanie energetyki na środowisko poprzez wzrost ilości źródeł odnawialnych w systemie.
- b. możliwości rozbudowy i modernizacji sieci przy okazji realizacji inwestycji OZE.
- c. zwiększenia bezpieczeństwa funkcjonowania całego systemu elektroenergetycznego poprzez modernizację i budowę centralnych i rozproszonych systemów zarządzania siecią i aktywne zarządzanie wszystkimi podmiotami przyłączonymi do systemu elektroenergetycznego /centralną i rozproszoną generacją i odbiorem/.
- d. wzrost efektywności energetycznej poprzez znaczące zmniejszenie strat energii w wyniku rozwoju rozproszonych /głównie odnawialnych/ źródeł energii.

Umieszczenie wszystkich dostępnych dzisiaj technologii odnawialnych w jednym wspólnym zbiorze /wiatru, biomasy, słońca/ powoduje, że dokument pomija istotne, wręcz kluczowe, możliwości jakie niesie rozwój energetyki odnawialnej dla długofalowej polityki energetycznej państwa. Widać to dobitnie na przykładzie energetyki wiatrowej gdzie ogromne zainteresowanie potencjalnych inwestorów dla budowy nowych farm wiatrowych w żaden sposób nie znajduje odzwierciedlenia i wsparcia w dokumencie. W projekcie PEP pominięte zostały także korzyści gospodarcze, społeczne i ekologiczne płynące z wykorzystania poszczególnych technologii OZE

PEP jako dokument strategiczny, definiujący priorytety w perspektywie długookresowej musi również uwzględniać dokonujące się i prognozowane zmiany w rozwoju technologii i dostrzegać nowe możliwości w zakresie generacji energii. W tym kontekście niezrozumiałe jest całkowite pominięcie technologii solarnych czy wodorowych.

2. **Mało ambitny cel, przyjęty dla ilości energii w zakresie udziału energii wyprodukowanej z OZE w roku 2020 i 2030.** Biorąc pod uwagę potencjał, i korzyści wynikające z rozwoju źródeł odnawialnych, Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej postuluje zwiększenie udziału OZE w roku 2020 do poziomu 20 %
3. **Brak rozwiązania obligującego operatorów sieci do modernizacji i rozbudowy sieci** na potrzeby podmiotów ubiegających się o przyłączenie. Proponowane w projekcie zobowiązanie do sporządzania planów rozwoju bez stworzenia skutecznego mechanizmu wymuszającego na operatorach ich realizację jest, zdaniem PSEW, działaniem pozornym. Niezrealizowanie przez Operatorów Systemu Dystrybucyjnego i Operatorów Systemu Przesyłowego obecnych planów rozwoju jest tego najlepszym dowodem.
4. Enigmatyczną **zapowiedź zmian w mechanizmach wsparcia dla producentów energii elektrycznej z OZE** - Stowarzyszenie wielokrotnie podnosiło wymóg i wagę stabilności systemu jako podstawowego i niezbędnego warunku rozwoju OZE. Każda zapowiedź stworzenia możliwości do korekty zasad systemu, z punktu widzenia inwestora, zwiększa tylko ryzyko i zawsze odbija się negatywnie na decyzjach inwestycyjnych.
5. **Ograniczenie sposobu rozwiązania problemów związanych z wydawaniem warunków przyłączenia do propozycji pobierania kaucji** - w formie proponowanej obecnie przez Ministerstwo Gospodarki (zaliczka), w której to formie rozwiązanie to staje się dodatkową i jedną z ważniejszych barier w procesie przyłączania podmiotów do sieci elektroenergetycznej. Według analiz prawnych przygotowanych przez PSEW i przesłanych do Ministerstwa Gospodarki zaprezentowane przez MG rozwiązanie ma ewidentne wady prawne.

Podstawową jednak wadą projektu „Polityka energetyczna Polski do 2030 roku” jest brak podejścia systemowego do całego sektora energetyki, do którego odnosi się dokument. I tak np.

1. Mówi się o potrzebie wprowadzenia takiego lub innego rozwiązania szczegółowego, a nic o postulowanym przez całe środowisko generalnym uporządkowaniu całego Prawa energetycznego ze wskazaniem kierunków jego modyfikacji i zmian. W zamian proponuje się kilkunastokrotne jego nowelizacje i poprawianie.
2. Mówi się o konieczności określenia metodologii wyznaczania regulowanej wysokości zwrotu z kapitału w taryfach operatorów/nb. sposoby te od dawna znane są w obszarze gospodarki rynkowej/, a niewiele o celach i sposobach powiększania obszaru wolnego rynku i wdrażaniu mechanizmów rynkowych w każdym możliwym segmencie energetycznym (łącznie z operatorstwem).
3. Mówi się (dopiero się mówi) o konieczności wsparcia budowy źródeł OZE i infrastruktury energetycznej ze środków unijnych i środków zgromadzonych w Narodowym Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, kiedy system świadectw i opłat funkcjonuje od 2007 roku a środki unijne winne być dostępne od roku 2007.
4. Mówi się o kolejnych poszerzeniach kompetencji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (wzmacniając w ten sposób znacząco rolę kolejnego urzędu centralnego, nie mającego nic

wspólnego z zasadami wolnego rynku), a nie opisuje się generalnych zasad i zależności pomiędzy poszczególnymi uczestnikami rynku energii, których rola i charakter uległ często drastycznym zmianom w stosunku do modelu stanowiącego bazę pierwotnej wersji Prawa energetycznego z roku 1997.

Przykłady te świadczą, iż „Polityka energetyczna Polski do 2030 roku” wciąż nie jest spójnym dokumentem strategicznym mającym na najbliższe kilkanaście lat określić generalne kierunki rozwoju poszczególnych sektorów energetycznych, a jest raczej zlepkiem czy zestawieniem bieżących, często doraźnych celów i działań zgłaszanych przez poszczególne działy i segmenty energetyki, uzupełnione o bieżące cele polityczne aktualnie rządzącej partii.

Tak tworzony dokument nie ma żadnych szans stać się rzeczywistym wyznacznikiem kierunków, celów, zmian i działań, na bazie których menadżerowie firm i przedsiębiorstw mogliby podejmować racjonalne i długofalowe decyzje strategiczne, a kolejni ministrowie w racjonalny i uporządkowany sposób przygotowywać niezbędne rozwiązania legislacyjne. Przy okazji powstawania nowej wersji PEP może warto zastanowić się nad sensem tworzenia kolejnego doraźnego dokumentu mającego w nazwie 20-letnią – a z doświadczenia - nierealną perspektywę czasową. Tempo zmian otaczającego nas świata ewidentnie pokazuje, że nie jesteśmy w stanie wyobrazić sobie technologii i sposobów działania w perspektywie dłuższej niż 10 lat. Dokument przygotowany z tak długim horyzontem czasowym może w pewnym momencie stać się „hamulcowym” wdrażania rozwiązań nowych, tańszych i sprawniejszych lub wymagać będzie gwałtownych zmian. Może więc lepiej ograniczyć nieco horyzont czasu na rzecz doprecyzowania zadań i celów do realizacji.

Uwagi do Załącznika nr 3 - Program Działań Wykonawczych na lata 2009 – 2012

W uwagach należy dodatkowo uwzględnić wnioski zgłaszane przez PSEW do wcześniejszych wersji Polityki Energetycznej Polski. Kolejność uwag wynika z kolejności wystąpienia w dokumencie.

1. Po Działaniu 1.2 dodać Działanie 1.3

„Zmniejszenie strat energii w systemie elektroenergetycznym dzięki rozwojowi rozproszonych - głównie odnawialnych- źródeł energii”

PSEW zwraca uwagę na możliwość zwiększenia efektywności energetycznej poprzez znaczące zmniejszenie strat energii elektrycznej w wyniku rozwoju rozproszonych odnawialnych źródeł energii.

2. Po Działanie 2.32 dodać Działanie 2.33

„Zwiększenia bezpieczeństwa funkcjonowania całego systemu elektroenergetycznego poprzez budowę i modernizację centralnych i rozproszonych systemów zarządzania siecią”

Polityka Energetyczna Polski obejmując horyzont czasowy do roku 2030 powinna uwzględniać przyszłościowe rozwiązania, szczególnie jeśli są one już obecnie wdrażane w innych krajach. Do takich tematów należy między innymi generalna zmiana zasad funkcjonowania i zarządzania systemem elektroenergetycznym. Zdaniem PSEW pojawia się możliwość wykorzystania rozwoju OZE opartego na najnowszych technologiach energetycznych i teleinformatycznych dla zwiększenia bezpieczeństwa funkcjonowania całego systemu elektroenergetycznego. Jest to odpowiedni moment

na budowę i modernizację centralnych i rozproszonych systemów zarządzania siecią elektroenergetyczną przy okazji przyłączania nowych odnawialnych źródeł energii.

3. Działanie 2.33

„Nałożenie na operatorów sieciowych obowiązku opracowania planów rozwoju sieci przesyłowej i dystrybucyjnej, ze szczególnym wskazaniem preferowanych lokalizacji nowych mocy wytwórczych oraz kosztów ich przyłączenia” należy uzupełnić o „oraz nałożenie na operatorów sieciowych obowiązku realizacji tych planów z dodaniem sankcji (np. finansowych) na rzecz podmiotów ubiegających się o przyłączenie, które poniosły straty wynikające z niezrealizowania przez operatorów przyjętych i opublikowanych planów rozwoju (sankcji nakładanych na przykład przez Prezesa URE).”

Zdaniem stowarzyszenia obowiązek tworzenia planów rozwoju przez operatorów sieciowych nie będzie realizowane bez nałożenia na nich sankcji finansowych.

Działanie należy uzupełnić o nałożenie na operatorów sieciowych obowiązku realizacji tych planów z dodaniem sankcji (np. finansowych) uiszczanych na rzecz podmiotów ubiegających się o przyłączenie, które poniosły straty wynikające z niezrealizowania przez operatorów przyjętych i opublikowanych planów rozwoju (sankcji nakładanych na przykład przez Prezesa URE). Brak tych uzupełnień powoduje, że idea planów będzie martwa tak jak w dniu dzisiejszym, kiedy praktycznie plany nie są realizowane przez operatorów.

Zdaniem PSEW proponowane przez Stowarzyszenie uzupełnienie jest szczególnie istotne dla prawidłowego funkcjonowania całego rynku energetycznego.

4. Działanie 2.33 pkt. 2

„Wprowadzenie mechanizmu transparentnego konkursowego ubiegania się o przyłączenie w preferowanej lokalizacji” winno być zgodne z zapisem Dyrektywy 2001/77 o włączeniu nowych producentów dostarczających energię elektryczną wytwarzaną ze źródeł odnawialnych do wspólnej sieci: „Zasady te opierają się na obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących kryteriach, ze szczególnym uwzględnieniem wszystkich kosztów i korzyści związanych z przyłączeniem tych producentów do sieci. Zasady te przewidują różne rodzaje przyłączeń.”

PSEW postuluje o konkretny opis konkursu i jego przebiegu. Istotne jest na jakich zasadach ten przetarg miał by być przeprowadzany. Niebagatelne, są tu zasady na jakich miał by się odbywać przetarg, a mianowicie przepisy nie ograniczające zasad wolnego rynku i konkurencji. Zapis działania w bieżącej formie jest zbyt ogólny i nie mamy możliwości konkretnego ustosunkowania się do proponowanego rozwiązania przyłączania nowych podmiotów do sieci. Co więcej, zapis ten winien precyzować, iż proponowane rozwiązanie nie tylko będzie zgodne z Unijną dyrektywą ale również z postawieniami Stowarzyszenia Europejskiej Sieci Operatorów Systemów Przesyłowych Elektroenergetycznych, co do przyłączeń nowych, odnawialnych źródeł energii.

Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej deklaruje daleko idącą pomoc w przygotowaniu niezbędnych zmian prawnych w tym zakresie. Ważnym elementem na którym można by się wzorować w tym działaniu jest np. przypadek Kanady, kraju w którym przejrzyste zasady przyłączania nowych źródeł energii spowodowały szybki wzrost produkowanej energii elektrycznej z OZE. Natomiast dalece niebezpieczny model przetargu wdrożony został na Łotwie, który przyczynił się do znacznego spowolnienia rozwoju odnawialnych źródeł energii. Oczywiście PSEW uważa, iż odpowiednie rozwiązanie wdrożenia metody przyłączenia nowych źródeł OZE powinno być dostosowane do warunków Polskiego Systemu Energetycznego.

5. Działanie 2.37 pkt 2

„Przygotowanie rozwiązań prawnych umożliwiających finansowanie tego rodzaju inwestycji ze środków prywatnych spoza OSP i OSD lub ze środków jednostek samorządu terytorialnego – 2009.”

Zdaniem PSEW istotą problemu w powyższym działaniu jest przypisanie OSP możliwości tworzenia prawa, w której OSP będzie stroną. Jest to sprzeczne z zasadami stanowienia prawa i będzie dodatkowo wzmocniać pozycję monopolisty w stosunku do innych podmiotów. Należy bezwzględnie zmienić odpowiedzialnego za przygotowanie tych rozwiązań prawnych. Może nim być natomiast np. Minister Gospodarki.

Ponadto, PSEW uważa, iż działanie należy uzupełnić o „umożliwienie (w zakresie prawnym, podatkowym itp.) świadczenia usług przesyłowych i dystrybucyjnych na majątku nienależącym do operatorów a zrealizowanych np. przez podmioty komercyjne czy samorządowe.” Zdaniem PSEW proponowane uzupełnienie przyczyni się do stworzenia możliwości dodatkowego rozwoju infrastruktury sieciowej, a to z kolei zmniejszy problemy wynikające z przestarzałej i niedoinwestowanej infrastruktury energetycznej w kraju.

6. Działanie 2.37 dodać po pkt. 5 pkt.6

„Opracowanie odpowiednich zapisów prawnych nakładających na operatorów sieci obowiązek rozbudowy i modernizacji sieci elektroenergetycznej na potrzeby przyłączy odnawialnych źródeł energii.”

Zdaniem Stowarzyszenia wprowadzenie takiego zapisu jest niezbędne dla osiągnięcia strategicznego celu Polityki Energetycznej Polski do roku 2020/2030, w zakresie udziału energii produkowanej w OZE.

7. Działanie 2.38.

„Ustalenie metodologii wyznaczania wysokości zwrotu z zainwestowanego kapitału, jako elementu kosztu uzasadnionego w taryfach przesyłowych i dystrybucyjnych dla inwestycji w infrastrukturę sieciową.”

W działaniu mówi się o konieczności określenia metodologii wyznaczania regulowanej wysokości zwrotu z kapitału w taryfach operatorów, a niewiele o celach i sposobach powiększania obszaru wolnego rynku i wdrażaniu mechanizmów rynkowych w każdym możliwym segmencie energetycznym (łącznie z operatorstwem).

Stowarzyszenie jest za wprowadzeniem celów i sposobów powiększania obszaru wolnego rynku i wdrażaniu mechanizmów rynkowych w każdym możliwym segmencie energetycznym (łącznie z operatorstwem).

8. Działanie 2.39

„Wprowadzenie systemu wydawania warunków przyłączenia na okres nie dłuższy niż dwa lata, z koniecznością uiszczenia kaucji w wysokości nie mniejszej od 10% kosztów przyłączenia i rozbudowy sieci niezbędnej do przyłączenia nowej mocy.” Stowarzyszenie postuluje o zapisanie działania w brzmieniu „Wprowadzenie systemu wydawania warunków przyłączenia w oparciu o posiadane dokumenty potwierdzające możliwość fizycznej realizacji inwestycji oraz wymóg dysponowania przez podmiot ubiegający się o przyłączenie nieruchomością na której dany obiekt/instalacja jest planowana do przyłączenia.”

Wprowadzenie konieczności uiszczenia kaucji prowadzi do powstania kolejnej sztucznej bariery rozwoju rynku OZE. Co więcej, kaucja będzie w wyjątkowy sposób zwiększać społeczne

koszty funkcjonowania rynku nowopowstających źródeł odnawialnych. Według Stowarzyszenia cel wprowadzenia kaucji (walka z mitycznymi spekulantami dla zmniejszenia liczby inwestorów ubiegających się o warunki przyłączenia) jest błędny. Ponadto, przewidujemy zagrożenie wynikające z nieuzasadnionej możliwości utraty kaucji na rzecz operatora w przypadkach niezawinionych przez podmiot ubiegający się o przyłączenie. Szczegóły są zawarte w piśmie PSEW do Premiera Waldemara Pawlaka z dnia 25 listopada 2008 roku.

Zdaniem PSEW dobre wdrożenie rozwiązania polegającego na weryfikacji projektowanych do przyłączenia inwestycji, w oparciu o posiadane dokumenty, potwierdzające możliwość fizycznej realizacji inwestycji, jest naturalnym, wystarczająco skutecznym i nie budzącym powszechnego sprzeciwu mechanizmem. W szczególności dotyczy to wymogu dysponowania przez podmiot ubiegający się o przyłączenie nieruchomością, dla której inne przepisy (Prawo budowlane, Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym) zezwalają na posadwienie obiektu/installacji planowanej do przyłączenia.

O ile w ogóle mechanizm kaucji miałby zostać wdrożony, musi być on zasadniczo zmieniony w stosunku do obecnych propozycji.

Słowa „*rozbudowy sieci niezbędnej*” powodują rozszerzenie zakresu kosztów przyłączenia na modernizację wewnątrz sieci operatora. Jest to niezgodne z prawem, stanowiskiem Ministerstwa Gospodarki i Prezesa URE co do określenia czym jest przyłącze i co winna obejmować opłata za przyłączenie.

PSEW apeluje, aby bezwzględnie usunąć słowa „*rozbudowy sieci niezbędnej*”. Brak tej zmiany spowoduje w przekonaniu stowarzyszenia całkowitą blokadę możliwości powstawania inwestycji w sektorze energetyki wiatrowej, ponieważ wydający warunki przyłączenia będą zawsze oczekiwali, że inwestujący dokona na swój koszt modernizacji lub budowy znaczącego fragmentu sieci operatora. To w oczywisty sposób spowoduje powstanie braku ekonomicznego uzasadnienia dla realizacji inwestycji.

9. Po Działaniu 4.1 dodać Działanie 4.2

„Wypracowanie ścieżki dochodzenia do osiągnięcia 15% udziału OZE w zużyciu energii elektrycznej finalnej, w podziale na poszczególne rodzaje energii odnawialnej: energetykę wiatrową, wodną, biomasę i słoneczną.”

PSEW uważa, iż powinien zostać przygotowany *Plan działań na rzecz wzrostu wykorzystania poszczególnych OZE do 2020 roku*, przedstawiający ścieżki dochodzenia do 15% udziału OZE w energii finalnej w podziale na energię elektryczną produkowaną z poszczególnych źródeł energii. Jasno wyznaczone cele pozwolą na lepsze wsparcie ze strony rządu dla każdej technologii z osobna i pozwolą w pełni wykorzystać możliwości jakie niesie rozwój energetyki odnawialnej dla długofalowej polityki energetycznej państwa.

PEP jako dokument długookresowy musi również odnieść się w działaniach do wspierania rozwoju technologii i obszarów przyszłościowych. W tym kontekście, jak już wspominaliśmy, niezrozumiałe jest całkowite pominięcie technologii solarnych czy wodorowych. Stowarzyszenie postuluje o wpisaniu rozwoju tych źródeł energii jako mających mieć w przyszłości istotne znaczenie na kształtowanie się systemu elektroenergetycznego polski.

10. Po Działaniu 4.1 dodać Działanie 4.3

„Przygotowanie kampanii informacyjnej i edukacyjnej, dotyczącej wykorzystania OZE, ze szczególnym naciskiem na energetykę wiatrową, jej funkcjonowania i korzyści jakie niesie”

PSEW stanowczo domaga się wprowadzenia działania w charakterze kampanii edukacyjnej do *Priorytetu IV - Rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii*. Szczególnie istotny jest tu fakt iż, Polska będzie rozliczana w 2020 roku przez Unię Europejską z wypełnienia zobowiązania odnośnie ilości energii wyprodukowanej z OZE a nie z energii jądrowej czy węglowej. Ponadto PSEW uważa, iż polski rząd powinien podkreślić, że większość obowiązku wynikającego z ustaleń pakietu klimatycznego musi i zostanie wypełniona przez energetykę wiatrową, gdyż potencjał innych źródeł jest niższy, a koszty inwestycyjne wyższe. Co więcej, czas realizacji projektów z zakresu energetyki wiatrowej jest krótki w stosunku do pozostałych źródeł wytwarzania energii elektrycznej na dużą skalę.

11. Działanie 4.2

„Utrzymanie mechanizmów wsparcia dla producentów energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych poprzez system świadectw pochodzenia (zielonych certyfikatów). Instrument ten zostanie skorygowany poprzez dostosowanie do mającego miejsce obecnie i przewidywanego wzrostu cen energii produkowanej z paliw kopalnych.”

Wszelkie zmiany obecnie funkcjonującego mechanizmu muszą być wprowadzane z przemyślanym, dostatecznie długim okresem przejściowym. Zgodnie z Dyrektywą 2001/77/EC okres ten wynosić ma nie mniej niż 7 lat. Planowanie zmian w podstawach funkcjonowania obszaru OZE na rok 2010 jest nieodpowiedzialne i skończyć się musi załamaniem inwestycji w tym sektorze.

PSEW pragnie podkreślić, iż istotna jest stabilność ram prawnych dla producentów energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych (obecny system świadectw pochodzenia). Stowarzyszenie postuluje o wprowadzenie zapisu w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia z Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008 do ustawy o Prawie energetycznym. Według Stowarzyszenia zapis w działaniu 4.2 *„przy jednoczesnym zagwarantowaniu stabilności funkcjonującego mechanizmu”* nie jest żadnego rodzaju gwarancja dającą stabilne rozwiązanie dla inwestorów z przemysłu OZE. **PSEW proponuje zmianę zapisu, na działanie mówiące o wprowadzeniu tego zapisu do Prawa energetycznego.**

W przypadku podjęcia decyzji o zmianie systemu świadectw pochodzenia Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej będzie optować za wdrożeniem systemu feed-in tariff (stałej ceny), jako systemu sprawdzonego, zdecydowanie tańszego niż obowiązujący obecnie w Polsce i nie narażającego inwestorów na nieoczekiwane zmiany. W systemie tym cena dla energii zielonej mogłaby śmiało zostać ustalona na poziomie nie większym niż równowartość 90 EUR/MWh, co jest ceną niższą od tej, która dzisiaj funkcjonuje w systemie, a która może ulec zmniejszeniu tylko w wypadku znacznego zwiększenia podaży energii elektrycznej pochodzącej z OZE lub znaczących wahań kursu EUR/PLN. Ponadto system ten mógłby zostać zaprojektowany w taki sposób, by uwzględniać i odpowiednio korygować nierówną opłacalność ekonomiczną lokalizacji na wybrzeżu i w głębi kraju (patrz kształt niemieckiego systemu feed-in).

12. Po Działaniu 4.2 dodać Działanie 4.3

„Budowa zaplecza naukowo-badawczego oraz wspieranie prac nad nowymi technologiami używanymi przy produkcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii” Stowarzyszenie po raz kolejny apeluje aby autorzy projektu nie lekceważyli znaczenia OZE w produkcji energii elektrycznej i wprowadzili działanie wspierające budowę zaplecza naukowo-badawczego oraz wspieranie prac nad nowymi technologiami OZE. PSEW stanowczo postuluje wprowadzenie działania o tym charakterze badawczo naukowym do *Priorytetu IV - Rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii*. Działanie to w przejrzysty sposób winno określać plan finansowania działań badawczo-rozwojowych na rzecz OZE, sposób kształcenia edukatorów dla uczelni i kadr dla instytucji odpowiedzialnych za wprowadzenie zwiększenia udziału energii elektrycznej z OZE oraz zabezpieczenie środków w budżecie państwa w wysokości wystarczającej na realizację programu kształcenia kadr mogących w istotny sposób przyczynić się do zwiększenia innowacyjności w przemyśle OZE w Polsce.

13. Działanie 4.6 dodać po pkt. 3 pkt.4

„Stworzenie specjalnego systemu/odrębnego dla tego rodzaju przedsięwzięć wsparcia rozwoju i budowy farm wiatrowych na morzu. Wdrożenie systemu feed-in tariff, jako systemu sprawdzonego dla tego rodzaju inwestycji.”

PSEW postuluje o dodanie podpunktu numer 4 do działania 4.6 mówiącego o alternatywnym systemie finansowania farm wiatrowych typu offshore w stosunku do farm wiatrowych na lądzie. Ze względu na bardziej złożony proces inwestycyjny w odniesieniu do farm wiatrowych na morzu, bez specjalnego systemu wsparcia rozwój tego typu instalacji nie będzie możliwy. Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej będzie optować za wdrożeniem systemu feed-in tariff, jako systemu sprawdzonego dla tego rodzaju przedsięwzięć w większości krajów EU. Takie rozwiązanie stosowane jest nawet, jeżeli dla przedsięwzięć energetyki wiatrowej na lądzie stosuje się inny system wsparcia np. Szwecja.

Ponadto, zdaniem PSEW podmioty odpowiedzialne za przygotowanie i koordynację wdrażania warunków do budowy farm wiatrowych na morzu, winny być wsparte przez ekspertów w tej dziedzinie.

Szczegółowy sposób realizacji i określenie podmiotów odpowiedzialnych za to działanie winno zostać uzgodnione z organizacjami zainteresowanymi rozwojem energetyki wiatrowej na morzu. Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej deklaruje daleko idącą pomoc w przygotowaniu niezbędnych zmian prawnych w tym zakresie.

14. Działanie 4.7

„Bezpośrednie wsparcie budowy nowych jednostek OZE i sieci elektroenergetycznych, umożliwiających ich przyłączenie z wykorzystaniem funduszy europejskich oraz środków funduszy ochrony środowiska, w tym środków pochodzących z opłaty zastępczej i z kar.”

PSEW jest zaniepokojone iż w działaniu mówi się dopiero o konieczności wsparcia budowy źródeł OZE i infrastruktury energetycznej ze środków unijnych i środków zgromadzonych w Narodowym Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, kiedy system świadczeń i opłat funkcjonuje od 2007 roku a środki unijne winny być dostępne od roku 2007.

15. Działanie 4.8 pkt. 5

„Wprowadzenie okresowego zwolnienia z podatków dla przedsiębiorców realizujących nowe inwestycje w zakresie produkcji urządzeń dla energetyki odnawialnej – 2012 r.”- „Zmienić zapis na

2009". Zdaniem PSEW wyznaczony termin roku 2012 dla powyższego działania dla zwiększenia rozwoju przemysłu, produkującego urządzenia dla energetyki odnawialnej, jest zbyt odległe a właściwie niezrozumiałe. Otrzymujemy silne sygnały ze środowiska energetyki odnawialnej, o tym iż w Polsce narasta problem zaopatrzenia w urządzenia do produkcji energii z OZE. W Polsce praktycznie nie funkcjonuje przemysł urządzeń dla branż, w których w najbliższych latach oczekiwana jest największa skala inwestycyjna (np. energetyka wiatrowa). Zagraniczni dostawcy w pełni zdominowali ten rynek.

Stowarzyszenie wnioskuję o wcześniejszą implementacja Działania 4.8 pkt. 5 dotyczącego zwolnień podatkowych dla przedsiębiorców realizujących nowe inwestycje w zakresie produkcji urządzeń OZE. Zdaniem PSEW proponowane przez stowarzyszenie wcześniejsze wprowadzenie tego działania w roku 2009, jest szczególnie istotne dla polskiej gospodarki ze względu na innowacyjność branży i możliwość, pozyskania niezbędnego know-how przez polskich producentów, a także z uwagi na możliwość tworzenia nowych miejsc pracy oraz poprawy bilansu płatniczego kraju.

16. Po Działaniu 4.8 dodać Działanie 4.9

„Poszukiwanie rozwiązań mających na celu zwiększenie udziału OZE w roku 2020 do poziomu 20 % przy przyjęciu celu minimalnego w wysokości 15 % w roku 2020”

Biorąc pod uwagę potencjał, i korzyści wynikające z rozwoju źródeł odnawialnych, Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej postuluje o zwiększenie celu, przyjętego dla ilości energii wyprodukowanej z OZE w roku 2020 i 2030. Osiągnięcie jedynie minimalnego celu 15% udziału OZE, będzie świadczyć o braku zaangażowania Polski w osiągnięciu wspólnych założeń pakietu legislacyjnego, który nakłada na wszystkie państwa członkowskie obowiązki dotyczące gazów cieplarnianych i energii odnawialnej. Uwzględniając korzyści i szanse jakie niesie za sobą rozwój energetyki ze źródeł odnawialnych, PSEW gorąco apeluje o poszukiwanie dróg do zwiększenia udziału OZE ponad określone dla Polski wskaźniki.

17. Działanie 5.1, 5.2

„Dotyczące Priorytetu V – Rozwój konkurencyjnych rynków paliw i energii.”

W powyższych działaniach rozszerza się kompetencje Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (wzmacniając w ten sposób znacząco rolę kolejnego urzędu centralnego, nie mającego nic wspólnego z zasadami wolnego rynku), a nie opisuje się generalnych zasad i zależności pomiędzy poszczególnymi uczestnikami rynku energii, których rola i charakter uległ często drastycznym zmianom w stosunku do modelu stanowiącego bazę pierwotnej wersji Prawa energetycznego z roku 1997.

PSEW wnioskuję o opisanie generalnych zasad i zależności pomiędzy poszczególnymi uczestnikami rynku energii, których rola i charakter uległ często drastycznym zmianom w stosunku do modelu stanowiącego bazę pierwotnej wersji Prawa energetycznego z roku 1997.

18. Po Działaniu 6.1 dodać Działanie 6.2

„Znaczące zmniejszenie oddziaływanie energetyki na środowisko poprzez wzrost ilości źródeł odnawialnych w systemie.”- dopisanie działania jako głównego sposobu ograniczenia oddziaływania na energetyki na środowisko - Priorytet VI PEP.

Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej wyrażą swoje ubolewanie iż, w działaniach zaproponowanych przez autorów projektu na rzecz ograniczenia szkodliwego oddziaływania

energetyki na środowisko, nie ma żadnego zapisu odnośnie odnawialnych źródłach energii. Stowarzyszenie postuluje o wprowadzenie zapisu w priorytecie „VI Ograniczenie oddziaływania energetyki na środowisko”, iż wzrost ilości OZE w całym systemie energetycznym jest jednym z głównych aspektów ograniczających negatywny wpływ energetyki konwencjonalnej na środowisko. Zdaniem PSEW jest to najtańszy i najskuteczniejszy sposób ochrony środowiska przy jednoczesnym zapewnieniu wzrostu produkcji energii w sektorze energetycznym.

19. Działania 2.34, 2.36, 2.39, 2.40, 2.42, 2.43, 2.45

„Dotyczące Priorytetu II - Wzrost bezpieczeństwa dostaw paliw i energii”

W wymienionych działaniach mówi się o potrzebie wprowadzenia takiego lub innego rozwiązania szczegółowego, a nie o postulowanym przez całe środowisko generalnym uporządkowaniu całego Prawa energetycznego ze wskazaniem kierunków jego modyfikacji i zmian. W zamian proponuje się kilkunastokrotne jego nowelizacje i poprawianie.

W związku z powyższym PSEW wnosi o generalne uporządkowanie całego Prawa energetycznego ze wskazaniem kierunków jego modyfikacji i zmian.

Uwagi do Załącznika nr 4 – Prognoza oddziaływania polityki energetycznej na środowisko.

Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej po zapoznaniu się z dokumentem „Prognoza oddziaływania Polityki energetycznej na środowisko” zał. 4 do „Polityki energetycznej Polski do 2030 roku”, pragnie zwrócić uwagę na kilka kwestii, które naszym zdaniem powinny mieć wpływ na sporządzanie takiego dokumentu:

Uwarunkowania wyjściowe

str. 4 – mocno podkreśla się nową, przyjętą filozofię „przyszanania bezwzględne priorytetu ochronie nieodnawialnych zasobów paliw i cennej wartości przyrodniczych poprzez rozwój energetyki odnawialnej”, nie wspominając jednocześnie o alternatywnych źródłach energii, które bezpośrednio przyczyniają się na zmniejszenia tempa zmian klimatycznych.

Potencjalne skutki środowiskowe realizacji Polityki Energetycznej Polski

str. 11 – stwierdzenie, iż elektrownie wiatrowe mogą negatywnie wpływać na środowisko i zjawisko to jest mierzalne na obszarze 100 km², a pośrednie skutki oddziaływania na obszarze kilkakrotnie większym jest daleko idącym wnioskiem. Każda tego typu inwestycja powinna być traktowana w sposób indywidualny, a ocena oddziaływania każdej inwestycji na środowisko jest inna, gdyż inne są warunki eko-fizjograficzne oraz parametry projektowe. Generalizowanie w tej tematyce wprowadza ponownie błędny pogląd, iż odnawialne technologie nie do końca są przyjazne środowisku. W oparciu o jakie modelowanie został wyciągnięty wniosek, iż „realizacja projektów wiatrowych zwiększy obszar występowania tego typu ingerencji co najmniej 15-krotnie”

str. 12 – stwierdzenie, iż „niepewność” pozyskiwania energii z niekonwencjonalnych źródeł energii... powoduje dodatkowe „koszty środowiskowe”, jest określeniem zbyt ogólnym i nie przedstawia wyobrażenia o jakich skutkach środowiskowych autor opracowania pisze. W przekonaniu PSEW jest to swego rodzaju „zaklinanie” rzeczywistości.

3.2.5. Oddziaływanie na jakość powietrza (emisje SO₂, NO_x i pyły)

str. 15 - rozdział ten został potraktowany bardzo ogólnikowo, a przecież w przypadku tego typu zanieczyszczeń można śmiało prognozować jakie ilości np. CO₂, NO_x, SO₂ oraz pyłów będzie rocznie emitowane do atmosfery z konwencjonalnych elektrowni i elektociepłowni. Nieporuszone są tu kwestie odnawialnych źródeł, które mają zasadniczo pozytywny wpływ na stan aerosanitarny na danym terenie.

Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej jest chętne do dalszej współpracy i wyraża zainteresowanie dalszymi pracami nad projektem Polityki Energetycznej Polski do roku 2030. Co więcej PSEW deklaruje daleko idącą pomoc w przygotowaniu niezbędnych zmian prawnych w proponowanych uwagach Stowarzyszenia do Polityki Energetycznej Polski do roku 2030.

